אוצר מדרשים — פרק גן החיים

פרק גן החיים

[בית המדרש ח"ה 47]

גדולים מעשיו של הקב"ה שאין להם חקר, שאם ירצה אדם לחשוב מדותיו בכל יום משכים ומעריב ואינו יכול לחשוב, והרי דברים קל וחומר, ומה מדה אחת של רקיע אינו יכול לחשוב, רקיעין כלן על אחת כו"כ, ומי הלך מסוף העולם ועד סופו וגמר מדות כל הארצות וכל המדבריות כלן, והלא דברים ק"ו ומה דברים שברשותו אינו יכול לחשוב שאינן ברשותו על אחת כו"כ. כך עינים של נביאים ראו חשבון כל הדורות וקצי כל הדורות וסוף עוה"ז וסוף עוה"ב אבל מתן שכרן של צדיקים לעוה"ב לא ראו, שנאמר עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. ומה ראו עיניהם של נביאים? חדרי ג"ע ועץ החיים. ואלו הן חדרי גן עדן: נ"ו שערים יש בג"ע ועל השערים בתים ועליות, ואורך הבתים ס' ריבוא מלין, וכל אחד ואחד מהבתים יש בו ששים מלאכי השרת, ובאותן הבתים חופות על גבי חופות ומשכנין של וורדין, ולכל צדיק וצדיק מקומו מוכן לפניו, ומלאכי חסד מרקדין ומזמרין לפניו ומפשיטין לו את בגדיו ומלבישין אותו בגדי משי וכבוד, ושם אפרסמון ויין ושמן ודבש וחלב וכל מיני עדונין, ובראש כל חופה גפן של זהב טעונה אבנים טובות ומרגליות שנאמר בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסוכתך וגו', וכל אלו התקין הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא.

מדת עץ החיים כמדת כל הישוב, יש בג"ע עץ החיים כנגד פירות כל האילנות מיום שנברא העולם עד יום שיחיו המתים. פירות העוה"ז נאכל ומסריח וטעם כל אחד ואחד בפני עצמו ואינם עומדים משנה לחברתה וסוף כל האוכלים חוזרים אל העפר שנאמר הכל הולך אל מקום אחד הכל הולך אל העפר והכל שב אל העפר. אבל פירות העוה"ב נאכלין ואינם מסריחין וטעם כל מעדני עולם בהם וקיימים הם מימי בראשית והן משובחין והולכין ונותנים חיים לעושיהם ולאוכליהם לעולמי עולמים, שנאמר ועתה פן ישלח ידו ואכל וחי לעולם. והלא דברים ק"ו ומה מי שנגזרה עליו מיתה אם אכל ממנו חי לעולם, צדיקים שמקיימים התורה והמצות ומקיימי רצון יוצרם על אחת כו"כ. אין לי אלא חיים, לחכמה לבינה ולאור פנים מנין — שנאמר ויצמח ה' אלקים מן האדמה כל עץ נחמד למראה. ומנין שרואה פני השכינה, שנאמר באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש. יכול שהיא עושה פירות משנה לחברתה, ובדין הוא נקראו נהרות ונקראו מים ונקראו עץ חיים, מה נהרות מושכין והולכין ואין פוסקין אלא הולכין וחיין. וכן דוד מלך ישראל אומר והיה כעץ שתול על פלגי מים ועל יובל ישלח שרשיו, וכן ישעיה אומר הוי ארץ צלצל כנפים, ואומר השולח בים צירים ובכלי גומא על פני המים. מנין שכל האילנות עתידין לעלות לירושלם ונהרי ג"ע עוברים תחת עץ החיים ובוזזין כל האילנות שבעולם, ומשם יוצא נהר גדול וכל האילנות נטועים, שנאמר

ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל. כל הנהרות הללו מעטים גליות ישראל בכל מקומות מושבותיהם, והקב"ה עושה נס בהם, עושה מחילות ומעלה אותם תחת הר הזיתים, והקב"ה עומד על ההר וההר יבקע מתחתיו, שנאמר ונבקע הר הזיתים, והקב"ה עומד על ההר, ובת קול משמיע בעולם מי שמע כזאת ומי ראה כאלה וגו' וירושלם תמיהה באותה שעה ואומרת מי ילד לי את אלה, והקב"ה משיבה הם בניך הם בני גלותך שיצאו ממך, שנאמר הרחיבי מקום אהלך. אשריכם הצדיקים שלומדים את התורה שהיא משולה לעץ חיים, שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה, סנהדראות יושבים תחת עץ החיים ואבות העולם במחיצתם והוד והדר וקרני הוד לבושם, וזיקים וברקים יוצאים מפיהם וכל ישראל סביבותם, ולכלם תורה אחת ומאמר אחד והלכה אחת ומשמע אחד, ואין מחלוקת ביניהם, שנאמר וכל בניך למודי ה' וגו'. באותה שעה רעשה הארץ והעולם מזדעזע והים מתפרד וחשמלי אש שהיו דומים לגדפי טווס מקיפים מסוף העולם ועד סופו. וכל אומות העולם באים ורואים בכבודן של ישראל שנאמר והלכו גוים לאורך. אימתי תשועה זאת הוי אומר זה לימות המשיח שיבא ויגלה במהרה בימינו, ויראו עינינו וישמח לבנו, אמן וכי"ר.